UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Sabbato post d[omi]nica de passio[n]e.Textus eua[n]ge. Joan. xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

Sabbato poſt dñicã ꝺ paſſiõe
Textus euange. Joan. xvij.
Ableuatꝫ Jeſus ocu
s lis i celũ dixit. Pater
venit hora: clarifica fi
liũ tuũ vt filiꝰ tuꝰ cla/
rificet te. Sicut dediſti ei po/
ſtatẽ oĩs carnis: vt omne qꝺ de
diſti ei det eis vitã eternã. Hec
eſt autem vita eterna vt cogno
ſcant te ſolum verũ deũ: ⁊ quez
miſiſti ieſum chriſtũ. Ego te cla
rificaui ſup terrã: opus cõſum
maui quod dediſti mihi vt faci
am. Et nũc clarifica me tu pa/
ter apud temetipſum claritate
quã habui priuſq̃ mundꝰ eſſꝫ
apud te. Manifeſtaui nomẽ tu
um hominibus q̃s dediſti mihi
de mũdo. Tui erãt ⁊ mihi eos de
diſti. et ſermonẽ tuũ ſeruauerũt.
Nũc cognouerũt qꝛ omnia que
dediſti mihi abs te ſunt. qꝛ ver
ba que dediſti mihi dedi eis. Et
ipſi acceperunt et cognouerunt
vere quia a te exiui: ⁊ crediderũt
quia tu me miſiſti. Ego ꝑ eis
rogo: nõ ꝑ mũdo rogo: ſed pro
his quos ꝺdiſti mihi: qꝛ tui ſũt
Et mea oĩa tua ſũt: et tua mea
ſunt: et clarificatus ſum in eis.
Et iam non ſum in mundo: et
hi in mundo ſunt. et ego ad te
venio.

Ableuatis oculis
ſ in celũ ieſus ⁊c. Jo. xvij. In
ꝓſenti euãgelio in q̃ agit ꝺ q̃
dã allocutõe chr̃i ad p̃rẽ tan
guntur tria puncta q̃ ſunt. Optati tp̃is ap
propinq̃tio. Iniuncti opis conſummatio
⁊ Cõmiſſi gregis conſeruatio.

Quantũ ad pmũ tangit tp̃s paſſionis
⁊ reſurrectionis chriſti. Eſt autẽ ſciendũ
ꝙ iſta que in hoc euangelio tanguntur chr̃s
dixit in die cene poſt cenã anteq̃ egrede/
ret trãs torrentẽ cedron. Dicit ḡ (Suble
uatis oculis in celũ ieſus) Interior mentis
diſpoſitio maxime in ocul' apparet. Illos
ergo chr̃s oraturꝰ in celũ leuauit ſꝫ Chry
ſo. vt doceret nos ꝙ orando mentẽ debe/
mus attollere ad deũ. Orõ eñi illa ſꝫ ſã.
Tho. fuit magis ad nr̃am inſtructõez q̃
chr̃i neceſſitatẽ. q̃ lꝫ inq̃tũ hõ oraret: tñ
inq̃tũ deꝰ exaudiebat. (dixit: Pater vẽit
hora). ſ. paſſionis ⁊ mortis ſm Hilariũ ⁊
Aug. q̃ venit nõ fato vrgente ſꝫ deo ordi/
nante ſm Aug. abſit inquit vt ſidera mo
ri cogerẽt ſiderꝝ cõditorẽ. (clarifica filiũ tu
um) q̃ ad hũanitatẽ: qꝛ q̃tũ ad diuinitatẽ
erat eq̃ clarus vt pater. Clarifica inq̃ .ſ. i
paſſione mea: oñdendo mirãda. Hilariꝰ
Jam ꝯſpuẽdꝰ: flagellandꝰ: crucifigendꝰ
erat: ſed clarificat pater filiũ. Sol decur/
ſu opis deficit: et interitũ ſuũ cũ eo reliq̃
mundi elementa ſenſerũt. Ad onus dei i
cruce pendẽtis t̃ra ꝯtremuit: eũ q̃ moritu
rus erat intra ſe ꝯteſtata nõ cape. Procla
mat cẽturio: Vere filiꝰ dei erat iſte: ꝓdi/
cationi ꝯſentit effectꝰ. Hec ille. Sꝫ qua
re chr̃s petit iſta fieri in ſua paſſiõe: Dico
ꝙ hoc facit pmo ad incredulorꝝ ꝯuerſionẽ
Scḋo ad ſue mr̃is ⁊ amicorꝝ ꝯſolatõem
Tertio forte iſta etiã vt hõ petit ad ſola/
tiũ ſuũ in tãtis opprobrijs eo mõ q̃ etiaꝫ
dicebat: ſi poſſibile eſt vt trãſeat a me ca/
lix iſte. Tripl'r aũt ꝑ paſſionẽ chr̃s eſt cla/
rificatꝰ. Primo ꝑ miracula in obſcuratõe
ſolis. ſciſſiõe veli tẽpli: aptõe monumen/
torũ: ⁊ ſciſſiõe petrarꝝ: adeo vt cẽturio cla
mauerit: vere filiꝰ dei erat iſte. Scḋo in/
q̃tũ ꝑ ipſam venit ad corpis gl'iam in re/
ſurrectõe. Aug. li. ꝯfeſ. Si paſſiõe clarifi
catꝰ ẽ: q̃nto magis reſurrectõe. Hec ille
Tertio qꝛ ꝑ hoc venit in totiꝰ mũdi noti
ciã gentibꝫ ad eũ ꝯuerſis: ſm illõ Phil.
iij. Propt' qꝺ et deꝰ exaltauit ⁊c. Sꝫ ꝯ.
Si filiꝰ clarificationẽ expectat a p̃re: vi/
debit eo minor. Ad hoc dic Hilar. iij. de
tri. ꝙ nõ plꝰ incõuenit filiũ eẽ minorẽ pa
tre: q̃ p̃rem eſſe maiorẽ filio. qꝺ ſm hũa/
nam naturã verꝝ ẽ. (vt filiꝰ tuꝰ clarificet
te) apud oẽm carnẽ ſiue omnem homiem

Querit aũt Aug. quõ potuerit p̃r, cla/
rificari: cũ ſempiterna eiꝰ claritas nec di
minuta fuerit i hũana natura: nec augeri

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pȯtuerit in diuia. Et rñdet ꝙ claritas pa
trꝫ nō ē aucta i ſe ſꝫ in hoibꝫ: qbꝫ ꝑ filiū pr̄
innotuit: cū ꝑ euāgeliū chr̄i vbiqꝫ fides ē
diffuſa trinitatis. Clarifica inquā eū (ſic
dediſti ei ptātē oīs carnis) ſiue ſuꝑ oēm
carnē. i. hoiem: a parte totū appellando:
ſm Aug. Sicut em̄ dicit s. Tho. omne
agēs qđ agit̄ ab alio intēdit effectū redu
cere ad manifeſtatōēꝫ cauſe: qꝛ in execu-
tione pncipij qđ eſt de principio manife-
ſtat̄ ipm pncipiū. Sed fili⁹ dei qcqđ ha-
bet a pr̄e habet. ⁊ ideo ꝑ ea q̄ facit pr̄em
manifeſtat. Unde dic: vt fili⁹ clarificet
te: ſicut dediſti ei ptātē oīs carnis. Hec il
le. Eſt aūt aliqlit̄ ſile de inſtrumēto arti-
ficis: puta calamo ſcptoris: qđ ſuo oꝑe ar
tificē a q̄ habet ꝙ agat manifeſtat. ⁊ tātū
manifeſtat q̄ntū accipit ab eo de motu et
ꝟtute cauſandi. Dediſſe aūt pr̄ filio hanc
ptātē: ſm Aug. ſane itelligēdū eſt. Intelli
git̄ aūt duplr̄. Uno mō qꝛ ipe chr̄s inq̄ꝫ
tum hō accepit a pr̄e ꝙ ꝟtute diuinitatis
poſſꝫ mortuos viuificare tanq̄ꝫ inſtrumē-
tum deitatis. Et hoc ꝓculdubio verū eſt
Sic em̄ docꝫ ſctūs Tho. iij. ꝑ. q. xiij. aia
chr̄i vt deitatꝫ inſtrumētū pōt oīne mira
culū ordinatū ad incarnationis finē: q̄ fi-
nis eſt inſtaurare oīa que ſunt in celo ⁊ q̄
in terra: tn̄ annihilare nō pōt. qꝛ h̄ ē ꝓpri-
um dei ſic ⁊ creare: qꝛ creature nō ē cōi-
cabile a deo: vt pꝫ ꝑ s. Tho. ij. di. j. Alio
mō intelligit̄: qꝛ chr̄s inq̄ꝫtū de⁹ a pr̄e ac-
cepit ptātē: nec tn̄ eſt eo minor. qꝛ totā pa
tris ptātem accepit. Dicit āt ſm Chryſ.
oīs carnis: vt oñdat̄ ꝙ pdicatio chriſti n̄
ad iudeos ſolū ſed ad omnē carnē extēde-
ret̄. Et q̄ꝫtū fuit ex pte chr̄i vt dicit: oēs
crediderūt. Ex culpa tn̄ ſua aliq̄ nō credi
derūt (vt oīne), ſ. ens vel ſuppoſitū rōna-
le (qđ dediſti ei) in hereditatē: tanq̄ꝫ. ſ. ad fi
liū ꝯuertendū. ſic em̄ omnes gentes date
ſūt filio (det eis vitā eternā). i. ſicut dedi-
ſti mihi ptātem ſuꝑ omnē carnē: ita clari-
fica me vt oibꝫ quos dediſti mihi docen
dos ⁊ ꝯuertēdos: dem eternā vitā. Su-
mitur āte vita ſm phos duobꝫ modis. ſcꝫ
Prio ꝓ eēntia rei viuētis. Et ſcđo ꝓ ope
ratōe eiuſdē. Hominē autē viuere primo
modo eſt eſſe hominē: ſiue habere animā
vnitā corpori humano. ſed ſecūdo modo
eſt vegetari: ſentire vel intelligere. Utro-
qꝫ aūt modo in patria erit vita eterna. qꝛ
⁊ anima inſeꝑabilit̄ erit vnita corpori. et
ipa intellectio ſeu viſio dei ⁊ fruitio ꝑpe-
tua erit. Uel aliter. Sicut dediſti ei ptātē
omnis carnis. i. feciſti eū oim hominū ca-
put vt oē qđ dediſti ei. ſ. filio: det eis. ſ. ho
minibꝫ vitam eternā. i. ſit obiectū in et̄na
vita. deitas q̄dē eſſentialit̄: ⁊ hūanitas ac
cidentalit̄. Utrūqꝫ em̄ datū eſt filio a pr̄e
Deitas q̄dē imediate: hūanitas ꝟo me-
diante deitate q̄ eam aſſumpſit. ⁊ vtrūqꝫ
dat nobis vitā eternā obiectiue: qꝛ deitas
erit obiectū intellect⁹ bti: hūanitas autēꝫ
⁊ intellectus et ſenſuū. Ad intellectum
ꝟo ſequentiū ſciendū eſt: ꝙ eternā vitam
ſeu felicitatē hūanā oꝑtꝫ ꝯuenire hoi in-
q̄ꝫtuꝫ hō eſt. ſiue vt a beſtijs diſtinguit̄.
alioqn nō eſſꝫ ꝓpria homis: ſed ei ⁊ brutꝫ
cōmunis. Scđꝫ mentē q̄ ꝯuenit hoi. Et
ideo q̄dā exiſtimātes volūtatē eſſe intelle
ctu nobiliorē: dicūt eā ꝯſiſtere i oꝑatōe vo
lūtatis que eſt fruitio. Quidam ꝟo dicūt
ꝙ cōſiſtit in oꝑatōe intellectus: quia no-
biliorē illū volūtate credūt. Oēs ei fide-
les imo et peripatetici recte ſentientes in
hoc ꝯueniunt ꝙ eſt nobiliſſima oꝑatio no
biliſſime potētie reſpectu nobiliſſimi ob-
iecti. Opinio ergo ſancti Tho. eſt ꝙ i ope
ratione intellect⁹ ꝯſiſtat qua deū nobiliſ-
ſimo modo. i. ꝑ eſſentiā cognoſcit. Hec āt
via rōibꝫ inſolubilibꝫ ꝯcludit̄ ab eo eē ꝑa.
j. ij. q. iij. ⁊. iij. ꝯ gētiles. c. xxvj. Hāc q̄ ſeq
mur. Tripliciter q̄ q̄ꝫtuꝫ attinet ꝓpoſito
noſtro modo poteſt hūana beatitudo ſu-
mi. Uno mō. ſ. obiectiue. ⁊ eſt deus q̄ꝫtuꝫ
ad eſſentialē beatitudinē: et humanitas
chriſti q̄ꝫtū ad accidentalē. Alio mō ſub
iectiue vel eſſentialiter: ⁊ eſt intellectual̄
viſio dei. Uñ ſm Aug. contēplatio ꝓmit
tit̄ nobis actionū omniū finis. Et rurſus
idem dicit ꝙ viſio eſt tota merces. Ter-
tio ꝓ eo ꝑ qđ ad hāc viſionē venit̄. et ſic
fides ieſu chr̄i dr̄ felicitas. Uerba q̄ chr̄i
qbꝫ dicit, (hec eſt aūt vita et̄na vt cognoſcāt
te ſolū verū deū ⁊ quē miſiſti ieſum chri-
ſtū) triplicē pñt idr̄e ſenſū. Si em̄ ſumat̄ be
atitudo primo mō: ſenſus eſt ꝙ humana
felicitas obiectiue ſit deus cognita: ⁊ chr̄i
ſtus eius. Si ſcđo modo ſenſus eſt ꝙ ſic

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ipſa cognitio dei ⁊ chr̄i: q̄ ſubiectiue ī nob
eſt. Tertio aūt mō ꝙ ſit cognitio. i. fides:
q̄ credim⁹ ī deū ⁊ in chr̄m ei⁹: q̄ pōt voca-
ri btitudo diſpoſitiue: q꞉ eſt via ad illā: et
participatiue: q꞉ eſt quedā ꝑticipatō illi⁹
clare cognitiōis: quā expectam⁹ in patria
Quilibet aūt hoꝝ triū ſenſuū diuidit̄ in
duos ſenſus. Nā illa dictio et: pōt copula-
re inter deū patrē ⁊ chr̄m miſſum inq̄ntū
eſt hō: ⁊ nō inq̄ntū eſt de⁹: ⁊ tūc oēs ſenſ⁹
intelligendi ſunt de btitudine vt includit
eſſentialē ⁊ accidentalē ſimul. Pōt etiā co-
pulare inter deū patrē ⁊ chr̄m inq̄ntū ꝑſo-
na diuina: ⁊ tūc duos ꝑmos ſenſus opꝫ
de eſſentiali beatitudine intelligere. terti⁹
ꝟo eſt falſus: niſi accipiat̄ chr̄s vt miſſus:
ita ꝙ fides de incarnatiōe includat̄. Non
eñ ſufficit credere myſteriū trinitatis: ſed
opoꝛꝫ etiā credere myſteria chr̄i: ꝑ q̄ du-
cimur in ſalutē: vt docet ſctūs Tho. ij. ij.
q. ij. Sed ſumēdo chr̄m ꝓ ꝑſona diuia re-
manet in ꝑdictis verbis magna q̄ſtio ꝓpt̄
illā dictionē excluſiuā ſolū. Si eñ ſol⁹ pr̄
eſt verus deus: fili⁹ nō erit deus: nec ſpi-
ritusſctūs erit deus: vt ex hoc loco dedu-
cūt Arriani. teſte Hila. iiij. li. de trini. Di-
cūt eñ filiū eſſe a p̄re eſſentialr̄ diuerſum:
⁊ nobiliſſimā ei⁹ creaturā. Sed ꝯtra eos
arguit idē in. v. de trini. ſic: Quicq̄d habꝫ
naturā ⁊ virtutē auri: vere eſt auꝝ. Sꝫ fi-
lius vere habet naturā ⁊ ꝟtutē dei: qd̄ ꝓꝫ
q꞉ habꝫ ꝑationē dei: q꞉ q̄cunq꞉ oꝑat̄ pat꞉
oꝑat̄ ⁊ filius: vt patꝫ Jo. v. Propa autē
oꝑatiōe cognoſcit̄ virt⁹ ⁊ natura rei. Hec
aūt rō Hila. valꝫ ꝯtra arriū ſuſcipiētē euā-
geliū: ⁊ etiā ꝯtra iudeos valuiſſet qñ ꝯſta-
bat eis ꝙ ꝓpria auctoꝛitate ſuſcitaret moꝛ-
tuos: hoc eñ erat habere oꝑatōēꝫ dei. Ad
q̄ſtionē ḡ tripliciṫ dicit̄. Primo ſm Hila.
ix. de trini. ⁊ Aug⁹. ſuꝑ Joā. ꝙ ly ſolū de-
terminat ly verū deū: nō aūt ly te: ⁊ ē ſen-
ſus: vt cognoſcāt te eſſe deū: q̄ ſol⁹ eſt ver⁹
de⁹: Vñ tūc nō excludit̄ fili⁹ vel ſpūſſan-
ctus: ſed excludit̄ oīs creatura ⁊ oē idolū
Vñ ſtatim ſubdit̄. ⁊ quē miſiſti ieſuꝫ chri-
ſtū. ſ. cognoſcāt ſolū veꝝ deū eſſe: ⁊ idē in-
telligendū eſt de ſpūſctō: q̄ eſt charitas cō-
ſubſtātialis amboꝝ. Vñ dicit hic ſ. Tho.
ꝙ fit mētio ſolū de p̄re ⁊ filio: q꞉ vbicunq꞉
iſti ponunt̄ ꝑcipue in ꝯtinētibꝫ ad maie-
ſtatē diuinitatꝫ intelligit̄ ſpūſſctūs: qui ē
amboꝝ nex⁹: oꝛdo ḡ verboꝝ eſt vt dr̄ Au-
guſti. vt te ⁊ quē miſiſti ieſum chr̄m cog-
noſcāt ſolū veꝝ deū. Scdo dr̄ ſm Aug⁹.
vj. de trini. ꝙ hoc dictū eſt ad excludendū
errorē eoꝝ: q̄ dixerūt ꝙ nulla diuina ꝑſo-
na ſola ſit de⁹: ⁊ ꝙ tota trinitas eſt de⁹ et
nihil aliō. Cōtra qd̄ dicit chr̄s ꝙ pr̄ ſolus
eſt ver⁹ de⁹. Jntēdit aūt Aug⁹. ꝙ ly ſolū
pt̄ deſmiare ly te: ⁊ ſtare cathegoꝛematice
ita ꝙ ſolitudinē ponat circa patrē: ⁊ ē ſen-
ſus: Pater ſolitarie ſumpt⁹ nō intellecta
alia ꝑſona diuina: vere eſt de⁹. Sed ꝯtra:
q꞉ iſtū ſenſum negat ſ. Tho. j. diſ. xiij. Ad
hoc dico ꝙ ſctūs Tho. loquit̄ de ſolitudie
reali: que in deo nō eſt. Aug⁹. ꝟo de ſoli-
tudine ſm rōem: q̄ pōt eſſe ī intellectu no-
ſtro ꝑdicante aliq̄d de vna ꝑſona ⁊ nō de
alia. Tertio dr̄ ſm s. Tho. ꝑmo vbi ſuꝑ:
ꝙ ly ſolus pōt determinare ly te: ⁊ teneri
ſyncathegoꝛematice: ⁊ excludere neutralit̄
a participatiōe ꝑdicati: vt ſit ſenſus: Ni-
hil aliud a p̄re eſt de⁹: qd̄ veꝝ eſt: quia ſo-
la creatura eſt aliō a patre: nō aūt maſcu-
line: vt ſit ſenſus: Null⁹ ali⁹ a patre ē de⁹:
q꞉ fili⁹ eſt ali⁹ a p̄re: lꝫ nō aliō: ⁊ eſt de⁹.
Poteſt etiā vt ibi dicit excludere maſculi-
ne a participatione ſubiecti: vt ſit ſenſus:
Vt cognoſcāt te q̄ ſol⁹ es pater: eſſe verū
deū. Sciendū eſt autē ꝙ oēs diuine ꝑſo-
ne conueniūt in vna eſſentia: ideo qñ di-
ctio excluſiua addit̄ vni eaꝝ reſpectu alic⁹
eſſentialit̄ nō excludit̄ alia. Nō eñ cū di-
citur: patrē nemo nouit niſi fili⁹: excludit̄
pater a noticia ſui: quia noticia eſt termi-
nus eſſentialis ⁊ oīb⁹ cōis. In hac ꝑte
eſt documentū moꝛale: de q̄ ait Chry. Q꞉
eñ dixerat dn̄s In mundo preſſurā habe-
bitis: poſt admonitiōēꝫ ſubleuatis oculis
in celū ad oratiōnē ꝯuertit̄: erudiens nos
in tribulatiōibꝫ omnia dimittētes ad deū
refugere. Hec ille. Vñ ⁊ ſanct⁹ Tho. di-
cit ꝙ chr̄s ꝓ diſcipulis oratur⁹ ꝯuenient̄
interponit tribulatiōes in paſſione ſibi im-
minentes: quia in tribulatiōibꝫ maxime
deus exaudit: ſm illō pſ. Ad dn̄m cū tri-
bularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.

Quātū ad ſcdm tangit̄ impoſiti operꝫ
ꝯſummatio: q̄ erat rō q̄re debebat exaudi-
ri. Licet eni qui a deo vult exaudiri: de-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

beat poti⁹ pctã ↄfiteri ꝙ merita iuſta: exẽ
plo phariſei ꝛ publicani Lu. xviij. tñ ad ſe
exci- mdũ in maiorẽ feruorẽ interdũ expe
dit etiã merita corã deo recitare: ſic Eze-
chias Eſa. xxxviij. dixit: obſecro dñe me-
mẽto ꝛc. Igiť dr (Ego te clarificaui) do-
cẽdo igr- ãtes de te ſm Hila. (ſup terrã)
qꝛ in celo de⁹ not⁹ erat: vt idẽ dt. Cõtra:
qꝛ ſup dixit: vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. Ad h
dico ꝙ fili⁹ clarificauerat patrẽ ꝑſonaliť:
ꝛ clarificatur⁹ erat apľos ꝑ orbẽ mittẽdo
Vł ſꝫ Aug. loquiť ꝑ modũ pteriti (Op⁹
ↄſũmaui qḋ dediſti mihi vt facerẽ ꝑ redẽ-
ptiõe ꝛ illũinatiõe mdi. Sed ↄtra. qꝛ ad-
huc reſtabat paſſio. Ad hoc dr ꝙ ſaluator
dicit ſe paſſionẽ ↄſũmaſſe: Primo ſm Au
guſ. quia ſe eã ↄſũmatuꝝ certiſſime noue
rat. Scdo ſm Chryſ. quia ex ꝑte ſua oia
fecerat. ꝛ intẽdit Chryſ. ꝙ chꝛs iam non
habebat facere ſed pati. Tertio ſm eundẽ
qꝛ maior ꝑs opis erat facta: diciť totũ fa-
ctũ: Quarto ſꝫ eundẽ: qꝛ iã aderat paſſio
ꝛ incipiebat: ꝑncipiũ aũt dr dimidiũ toti⁹
iiij. Poł. (Et nunc clarifica me tu pr) ſm
humanitatẽ: illam glorificãdo (apḋ temet
ipm). i. in patria ſiue in gloria. Chꝛs enĩ
erat adhuc aliq̃ mõ viator. Vel dr apud
temetipm: qꝛ corꝑis ſui glia quã poſtula-
bat: huic mũdo nõ eſt patẽs (claritate quã
habui ꝑus ꝙ mũdus fieret apud te) id eſt
ꝑ virtutẽ diuinitatꝫ ſm Hila. a qua hũa-
nitas glorificata eſt: ꝛ quã fili⁹ eternaliť
habuit apḋ patrẽ. Vel ſm Aug. ꝑ clarita
tem creatã: quã fili⁹ ab eterno ſm huma-
nã naturã habuit: apḋ patrẽ ꝑ diuinã ꝑde
ſtinationẽ. Optat ergo ſibi dari gliam cor
poris in reſurrectiõe ſibi ex ꝑpeſtinatione
debitã. Quidã aũt in his verbis intellexe
runt ꝙ humanitas a verbo ſuſcepta q̃nq̃
ↄuertať in verbũ ꝛ cõmuteť in deũ. Sed
ↄtra hos arguit ſctũs Tho. qꝛ ipa hũani-
tas ſm hoc ãnihilareť. Nã oẽ qḋ in aliqd
ↄuertiť: vel ipm annihilať: vel illud in qḋ
ↄuertiť augeť: verbũ aũt diuinũ augeri
nõ pot. Hec ille. Sed ↄ: qꝛ ſm eũ in. iij. ꝑ.
ꝛ in. iiij. panis ↄuertiť in corp⁹ chꝛi: ꝛ ta-
mẽ neq̃ illud corp⁹ augeť: neq̃ panis ſm
eũ annihilať. Dico ꝙ hic loquiť de anni-
hilatiõe large: vt dicať annihilari oẽ cui⁹
nihil manet: q̃uis maneat id in qḋ ↄuer-
titur. Ꝓpe aũt annihilať cui⁹ nihil ma-
net: ꝛ qḋ in nihil ↄuertiť. ꝛ ſic loquiť i. iij.
parte ꝛ. iiij. nõ aũt hic. qꝛ ſufficiebat ei ſu-
mere annihilatiõeꝫ large. Quidã tñ dicũt
poſtillã ſup Joan. nõ eſſe ei⁹ totã: vt etiã
patꝫ in fine eius: qꝛ fuit collecta per frẽm
Raynaldũ diſcipulũ ſcti Tho. ſub codeꝫ
ſctõ Tho. legẽte. Manifeſtat aũt ↄſeq̃nť
ꝙ opus ↄſũmauerit dicẽs (Manifeſtaui
nomẽ tuũ) ꝑdicando ꝛ ↄuerſando (homi-
nib⁹ q̃s dediſti mihi). i. apľis: qb⁹ ſpeciali-
us ſecreta dei reuelauit ꝙ alijs (de mõdo)
id eſt de mũdana ↄuerſatiõe: ex q̃ ſũt vo-
cati. Volẽs ãt ꝑ ipis chꝛs orare adducit
multas rõnes ꝙ deberet ꝑ eis orare. Pri-
ma eſt: qꝛ erat eoꝝ magiſter: cui⁹ erat pro
diſcipulis zelare. Dicit ḡ: (Tui erãt) ſꝫ di
uinitatẽ: vt dicit Aug⁹. ꝛ intellige q̃ ad ꝑ
deſtinationẽ (ꝛ mihi eos dediſti) ſm hũa-
nitatẽ: vt idẽ dicit: nõ aũt ſm diuinitatẽ:
qꝛ nihil habuit pater qḋ nõ habuerit fili⁹
ſemꝑ lꝫ a pr̃e. Sũt aũt dati chꝛo hoi ꝑ cõ
uerſionẽ ad fidẽ ei⁹ ꝛ vocationẽ ad apľa-
tũ: cũ ꝑus fuiſſent dei ꝑ ꝑdeſtinationẽ: et
nõ chꝛi vt hõ eſt. Scdam rõem tangit cũ
ſubdiť (Et ſmonẽ tuũ ſuauerũt). i. meipꝫ
ſm Bedã: q̃ ſum v̄rbũ tuũ: qḋ memorie
cõmẽdarũt. Vel ſmonẽ tuũ. i. ꝑcepta tua
ſm eundẽ Bedã q̃ ſeruauerũt credendo
in me. Vñ ſubdiť (Nunc cognouerũt) Vt
dicit Beda. quidã dicũt ꝙ iſte ſit textus:
nũc cognoui: ſed hoc nõ habet rõeꝫ. Quõ
ẽm inq̃t poterat ignorare fili⁹ q̃ ſunt pr̃is
(Quia oia que dediſti mihi) tã natura ꝙ
doctrina ſm Bedã (abs te ſunt) ſcꝫ ꝑcedẽ
tia. Accepit ẽm oia filius a patre inq̃ntuꝫ
hõ ꝛ inq̃ntũ de⁹ (Quia v̄ba q̃ dediſti mi-
hi dedi eis) docẽdo eos (ꝛ ipi accepeřt). i.
intellexerũt atq̃ tenuerũt: ſm Aug. Tũc
ẽm vt ait verbũ accipiť: cũ mẽte ꝑcipitur.
(Et cognouerũt vere) ꝑ fidẽ (quia a te exi
ui) ꝑ incarnatõꝫ (ꝛ crediderũt) ſubaudi ve-
re ſm Aug. id eſt firmiť q̃ſi iam nõ ad ꝑi-
pria redituri. Loquiť ẽm de eis ſm id qḋ
futuri erãt ſm eundẽ (qꝛ tu me miſiſti) qḋ
idẽ eſt ſm Aug. qḋ a te exiui. Sed ↄ: nã
ſm Hila. exire ꝑtinet ad eternã generatio
nẽ: mitti v̄o ad incarnationẽ: ergo nõ ſunt
idẽ. Soluit ãt ſctũs Tho. qꝛ ſi loq̃mur d
chꝛo q̃ntũ ad diuinitatẽ q̃ntũ ad filiũ dei

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

aliud eſt exire aliud mitti: ſed ſm humanitatē q̄ntū ad filiū hoīs idē ſūt vt dī Auguſ. Hec ille. In hac pte eſt morale documentū: ꝙ q̄ ꝓpter deū ſe hūiliāt ⁊ explent opa q̄ deꝰ eis iniūxit: ꝑducunť ad clarificationē .i. glorificationē q̄ apd̄ deū eſt. De hoc ait Apl̄s Ro.viij. Nō ſūt ꝯdigne paſſiones huiꝰ tp̄is ad futurā gl̄iam q̄ reuelabiť in nobis. Quantū ad tertiū poſitū rōnib᷒ orādi: ponıť ipa diſciploꝝ ꝯfirmatio quā chr̄s eis petiuit: cū dī (Ego ꝓ eis rogo) Nō exp̄mıť aūt qd̄ ꝓ eis petat. Et q̄a vt dicit s. Tho. iij. par. q. xxj. oīs orō chr̄i que rōne deliberata fuit: exaudita eſt. Dicēdū videť ꝙ petiuit ea q̄ apl̄is dedit deꝰ puta ꝙ poſt paſſionē nō remanerēt in infidelitate ⁊ hmōi. (Nō ꝓ mundo) .i. hoīb᷒ carnaliť viuētib᷒ ſm Aug. q̄ nō ſunt ī ea forte gr̄a vt ab illo eligant ex mōdo. Videtur autē Aug. velle vt ꝑ mūdū intelligātur p̄ſciti q̄ eligēdi nō erāt. Pro talib᷒ eniz nō eſt orandū ei cui ꝯſtant tales eſſe p̄ſcitos (Sed ꝑ his q̄s dediſti mihi q: tui ſūt) ſm eternā p̄deſtinatiōez. Vel aliť. Rogo ꝓ eis: vt. ſ. in ſua volūtate ꝑſeuerenť q̄ bōa eſt: nō ꝓ mūdo: q: coꝝ volūtas eſt mala: ⁊ mihi aduerſa. Ne ꝟo q̄s exiſtimet chr̄m nouū habere p̄ncipium: ⁊ nouiter iſtos a deo accepiſſe inq̄ntum deus erat: ſubiungit: (Et mea oīa tua ſunt: ⁊ tua mea ſunt) qđ ſm Aug. dī: q: et ipe filiꝰ deus eſt pr̄i equalis. Vel ſm alios id dī: q: ꝓpter vnionē in ꝑſona fit idiomatū cōicatio: ita ꝙ ea q̄ ſunt diuinitatis attribuūtur hoī: ⁊ q̄ hominis deo. Dicimꝰ em̄ ꝙ hō creauit ſtellas: ⁊ ꝙ deus eſt crucifixꝰ. Vide de h̄ ſan. Tho. iij. par. q. xv. (Et clarificatꝰ ſum in eis) .ſ. apl̄is inq̄ntum .ſ. credebāt in chr̄m ſm Chryſ. eius gl̄iam patꝛem cognoſcentes (Et iam nō ſum in mūdo) id eſt in prio ſum vt a mūdo recedā: Vn̄ ſubdiť (et hi in mūdo ſunt: ⁊ ego ad te venio) qđ eſt q̄dāmodo nō eſſe in mūdo a q̄ recedo. q̄ſi diceret: Cū eſſez cū eis ego ſuabā eos in noīe tuo: nūc autē tibi eos recōmēdo. Et in h̄ eſt morale documentū: q̄ntam curā chr̄s de ſalute fideliū habeat: ⁊ ꝯſeq̄nter q̄ntaz nos habere debeamꝰ. Vn̄ amorē ſuū materno ꝯparat ⁊ p̄fert Eſa. lxix. Nunq̄d pt obliuiſci mulier infantē ſuū: vt nō miſereatur filio vteri ſui. Etſi illa oblita fuerit: ego nunq̄ obliuiſcar tui. Eſt aūt ſciendū ꝙ hoc euāgeliū legıť in die virginis: q: ei illa verba chr̄i ꝯueniūt: oīa mea tua ſunt: vt ſit vox dei ad virginē. Deꝰ em̄ ei cōmiſit oīa officia ſua. Nā pater fecit eā theſaurariā ſuam: cōmittendo ei theſauꝝ ſue potentie. Nā aliq̄s eſt potēs in curia alicuiꝰ vel rōne parētele: vel rōne gr̄e quā habet apud dn̄m: vel rōne obſequij exhibiti dn̄o. Btā aūt virgo eſt mater regis: ſicut Berſabee Salomōis. cui ipe dixit: pete mater mi. iij. Reg. ij. ⁊ inuenit gr̄am apđ deū. ⁊ ſeptē opa miſcdīe exhibuit regi: vt ſup̄ dictum eſt. Ideo eſt potentiſſima. Filiꝰ āq̄ȝ fecit eā camerariā ſuā: q: venter eius purgatus ſctō ſpiritu ⁊ pictus donis celeſtib᷒ fuit camera filij dei: quē habendo in vtero habebat ignē inextinguibilē: lucē inacceſſibilē: ⁊ dulcedinē ineffabilē. Et ſpūſſctūs fecit eā elemoſynariā ſuā. Pr̄ ei ⁊ filius dant nob̄ ſua dona ꝑ amorē: ⁊ ꝯſeq̄nť ꝑ ſpm̄ſctm̄ q̄ eſt amor ⁊ primū donū: ſed ipe ſpūſſctūs dat nobis ſua dōa ꝑ virginē. Vn̄ ipa in corpe myſtico cōparať collo: per qđ caput influit alijs membris. Vnđ ſm Bern. nulla gratia de celo deſcēdit ad terrā niſi tranſeat ꝑ manꝰ Marie. Qđ intelligıť inq̄ntū eā q̄ facit chr̄s dī facere ꝟgo q̄ dedit chr̄o eſſe hoīem ſiue humanitatē: ꝑ quā chr̄s eſt mortuꝰ: ⁊ nos deo recōciliauit: et nobis meruit.

Dn̄ica in ramis palmaꝝ.

Scitis q: poſt biduum paſca fiet: ⁊ filius hominis tradeť vt crucifigatur: tūc cōgregati ſūt principes ſacerdotū ⁊ ſeniores populi ⁊c̄.

Scitis quia poſt ⁊c̄.

In hac dominica legıť paſſio ſed illā et oēs alias q̄ leguntur in ferialib᷒ dieb᷒: vide infra in feria. vj. Legitur etiā illud euangeliū: cū appropinq̄ret: ſed vide illud ſup̄ dn̄ica p̄ma in aduentu.